No. 76. 1840.

VLISSINGSCHE COURANT.

Donderdag 25 Junij.

De Uitgave dezer Courant geschiedt des Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. De prijs van het Abonnement, voor drie maanden, is ƒ 2,25, en franco per post ƒ 2,50. De Advertentien behooren op ongezegeld papier te worden ingeleverd. Dezelve worden gerekend tegen 20 ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs, van 1 tot 6 regels, is ƒ 1,20, en voor iederen regel daarboven 20 ct.; behalve het, voor elke Advertentie, aan het Rijk verschuldigde Zegelregt van 35 ct. Brieven enz., franco.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 19. Junij. Z. M. heeft bevolen, twee documenten publiek te maken, welke hem door zijnen Koninklijken Vader, weinige uren voor zijn afsterven, overhandigd zijn, en beide de dagteekening van 1 December 1827 dragen. In den brief, van welken de nu regerende Koning deze stukken, bij de toezending aan het Staats-Ministerie, vergezeld laat gaan, leest men onder anderen het volgende:

»Ik bid God, den Bestuurder der harten, dat Hij de liefde des volks, die *Frederik Willem III* in de dagen van het gevaar ondersteund, zijnen ouderdom vervrolijkt en hem de bitterheid des doods verzoet heeft, op mij, zijnen Zoon en Opvolger, doe overgaan, die voor God besloten heb in het voetspoor van mijnen Vader te wandelen. Mijn volk bidde met mij om het behoud van den gezegenden vrede, dat dierbaar kleinood, hetwelk bij ons in het twee' zijns aangezigts verworven en met trouwe vaderhanden bewaard heeft. Dit weet ik, mogt dit kleinood, wat God verhoede, ooit in gevaar gebragt worden, dan staat mijn Volk als een eenig man op mijne roepstem op, gelijk zijn volk op zijne roepstem opstond."

Het eerste der eigenhandige, nu openbaar gemaakte geschriften van den overledenen Koning is van den volgenden inhoud:

»Mijn laatste wil. — Mijn leven in onrust, mijne hoop op God! — Aan uwen zegen, Heer, is alles gelegen! Verleen mij die ook thans tot dit werk.

»Als deze mijn laatste wil onder de oogen van mijne innig geliefde kinderen, van mijne dierbare *Augusta* [de gemalin van den Koning] en van mijne overige lieve betrekkingen komen zal, ben ik niet meer onder hen en behoor tot de ontslapenen. Mogen zij dan, bij het zien van het hun wel bekend opschrift: gedenk aan de ontslapenen! ook mijner in liefde gedenken.

». God moge mij een barmhartig en genadig Regter zijn, en mijnen geest opnemen, dien ik in zijne handen bevele. Ja, Vader, in uwe handen bevele ik mijnen geest. Hier namaals zult Gij ons allen weder vereenigen; mogt Gij ons dit, in uwe genade, waardig vinden, om Christus uwen lieven Zoon, onzes Heilands wille, Amen.

» Zware en harde beproevingen heb ik, naar Gods wijs bestel, door te staan gehad, zoowel in mijne persoonlijke betrekkingen, inzonderheid toen Hij mij voor zeventien jaren dat ontrukte, wat mij het liefste en dierbaarste was [zijne eerste gemalin, Koningin *Louise*] als door de gebeurtenissen, die mijn geliefd Vaderland zoo zwaar troffen. Daarentegen heeft mij God, eeuwige dank zij Hem daarvoor, ook heerlijke, vrolijke en weldadige gebeurtenissen laten beleven. Onder de eersten reken ik vooral de roemrijk geëindigde veldtogten in de jaren 1813, 1814 en 1815, aan welke het Vaderland zijne herstelling dankt. Onder de laatsten, de vrolijke en weldadige, tel ik vooral de hartelijke liefde en verknochtheid, en het gelukkig slagen mijner kinderen, gelijk ook de bijzonder onverwachte beschikking van God; mij nog in het vijfde tiental mijner levensjaren eene levensgezellin te hebben toegevoegd, welke ik mij verpligt achte, als een voorbeeld van trouw en teedere gehechtheid openlijk te erkennen.

» Mijnen waren, opregten en laatsten dank aan allen, welke den Staat en mij met omzigtigheid en trouw gediend hebben.

» Mijnen waren, opregten en laatsten dank aan allen, die met liefde, trouw en door hunne persoonlijke verknochtheid aan mij verbonden waren.

» Ik schenk vergiffenis aan al mijne vijanden, ook aan degenen, welke, door boosaardige gesprekken, geschriften of opzettelijk vervalschte voorstellingen, getracht hebben (ofschoon, God lof! zelden met gevolg), mij het vertrouwen van mijn volk, mijn grootsten schat, te ontrukken."

Het tweede stuk, aan den nu regerenden Koning gerigt, luidt dus:

» Op u, mijn lieve *Fritz*, gaat de last der regeringszaken, met het gansche gewigt van hare verantwoordelijkheid, over. Door den stand, welken ik u in betrekking daarop aangewezen heb, zijt gij meer dan eenig ander Troonopvolger daartoe voorbereid geworden. Aan u staat het nu, mijne regtvaardige hoop en de verwachtingen van het vaderland te vervullen, voor het minst daarnaar te streven. Uwe grondstellingen en gezindheden zijn mij borgen, dat gij een vader uwer onderdanen zijn zult.

» Behoed u toch voor de zoo algemeen doordringende zucht tot nieuwigheden; behoed u voor onuitvoerbare theoriën, van welke thans zoo ontelbaar vele in omloop zijn; behoed u echter gelijktijdig voor eene bijna even zoo schadelijke, te ver gedrevene vooringenomenheid met het oude; want dan alleen, wanneer gij deze beide klippen weet te vermijden, zult gij tot waarlijk nuttige verbeteringen geraken.

» Het leger is thans in een bijzonder goeden toestand; het heeft na zijne reorganisatie aan mijne verwachtingen, zoowel in vrede als in oorlog, beantwoord. Moge het steeds zijne hooge bestemming voor oogen hebben; moge ook het vaderland nimmer vergeten wat het daaraan schuldig is.

» Verzuim niet, de eendragt onder de Europesche Mogendheden, zooveel in uwe magt is, te bevorderen; bovenal echter mogen Pruissen, Rusland en Oostenrijk zich nimmer van elkander scheiden; hun vereenigd blijven is als de hoeksteen der groote Europesche alliantie aan te merken.

» Mijne innig geliefde kinderen geven mij allen regt op de verwachting, dat hun streven steeds daarheen gerigt zal zijn, zich door eenen nuttigen, werkzamen, zedelijk reinen en godvruchtigen wandel te onderscheiden; want dezen alleen brengt zegen aan, en nog in mijn laatste uur zal deze gedachte mij troost verschaffen.

» God behoede en bescherme het dierbaar Vaderland!

» God behoede en bescherme ons Huis, nu en altijd!

» Hij zegene u, mijn lieven Zoon en uwe regering, verleene u kracht en wijsheid daartoe, en geve u gemoedelijke, getrouwe raadslieden en dienaren en gehoorzame onderdanen. Amen."

In publiek gemaakte documenten wordt van de beschikking van den Monarch over zijne nalatenschap geen gewag gemaakt. Thans verzekerd men dat daaromtrent door hem bepaald is, dat de nu heerschende Troonopvolger vijf millioen daalders erven zou, en dat aan de gezamenlijke overige kinderen eene som van vijf millioen rijksdaalders zou te beurt vallen, terwijl de Vorstin *von Liegnitz* driemaal honderd en vijftig duizend rijksdaalders benevens het landgoed Erdmannsdorff in Silezië erlangt, aan de armen der residentie honderdduizend rijksdaalders, en aan die van Postdam en Charlottenburg insgelijks beduidende sommen vermaakt zijn.

De aartshertog *Albert* van Oostenrijk is alhier aangekomen, om het Hof de deelneming der Keizerlijke Familie over het afsterven van den Koning te betuigen.

FRANKFORT, den 18. Junij. Gisteren morgen 10 ure is er een hevig onweder over deze stad losgebarsten; 2 menschen, welke op het veld, digt bij den weg van Bornheim, werkten, zijn door den bliksem getroffen en gedood.

— Men meldt uit Coblentz den 18 dezer, dat HH. MM. de Keizer en Keizerin van Rusland, benevens den Grootvorst Troonopvolger en de Grootvorstin *Olga*, dien avond ten zes ure aldaar van Biberick gearriveerd waren, en Hoogstderzelver reis naar de badplaats Ems onverwijld hadden voortgezet.

— Uit Galacz wordt geschreven, dat van St. Petersburg bevel ontvangen is, om het zamentrekken van een Russisch leger van 50,000 man tusschen de Pruth en de Dniester geen voortgang te doen hebben, en dat het grootste gedeelte van het vijfde legercorps, hetwelk zijn hoofdkwartier te Odessa houden moest, nu naar de Circassische kust werd ingescheept. De krijgsraad moet bepaald hebben, dat de operatien tegen de Circassiers op drie verschillende punten zullen aangevangen worden, namelijk van den Kuban, van de kusten der Zwarte Zee en uit Mingelie en Kachetie. De hiertoe bestemde krijgsmagt wordt op 20,000 man begroot en staat onder de bevelen van den Generaal *Luder*.

— In de jongste berigten uit Weenen wordt betwijfeld of werkelijk *Chosrew*-Pacha bereids van zijnen post ontzet is. Zoo veel is waar, dat den 21 Mei te Constantinopel algemeen daarover gesproken werd. Destijds was dit gerucht evenwel zonder officiële bevestiging, gelijk die ook nog op dit oogenblik niet bestaat. Het is mogelijk en niet onwaarschijnlijk, dat *Chosrew*-Pacha met *Reschild*-Pacha eene overeenkomst heeft getroffen betreffende de voorwaarden van een nieuw driemanschap, hetwelk in de plaats van het ontbondene driemanschap zoude komen.

— Men meldt uit Rome dd. 1. Junij: Bijna dagelijks snellen koeriers van of naar Napels hierdoor, en wij vernemen bij deze gelegenheid, dat de hoop op spoedige bijlegging der geschillen met Engeland tevens allezins versterkt wordt. Het gerucht wil, dat Engeland aandringt op het sluiten van een handelsverdrag, waartoe de Napelsche regering zich mede geneigd toonen moet; men zou er echter eerst na de verwijdering der vloot over willen onderhandelen, ten einde allen schijn van dwang te ontgaan.

ENGELAND.

LONDEN, den 20. Junij. Het regtsgeding van *Oxford* zal aanstaande maandag voor het centraal crimineel geregtshof aangevangen worden. Hij heeft een brief aan zijnen advocaat geschreven, waarin hij dezen verzoekt verlof te vragen, dat hem eenige roovergeschiedenissen en andere boeken van soortgelijken stempel in zijne gevangenis ter lezing gezonden worden. Verdere bijzonderheden zijn niet bekend, en het vindt langs hoe minder geloof dat hij medepligtigen gehad heeft.

— Er was gisteren een gerucht in omloop, volgens hetwelk er weder een aanslag tegen de Koningin had plaats gehad, doch is niet bevestigd.

— De Graaf de Survilliers, *Joseph Bonaparte*, bevindt zich te Londen ernstig ziek, zoodat men de hulp van den beroemden Geneesheer Sir *Henry Halford* hoeft moeten inroepen. Zijn neef, Prins *Louis Napoleon*, past hem met groote zorg op.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 20. Junij. De lijkkist, die het gebeente van *Napoleon* zal bevatten en ten dien einde naar St. Helena vervoerd worden, is door de zorgen van het bestuur der begravenissen geheel afgewerkt. Dezelve is van massief ebbenhout vervaardigd, en heeft den vorm der oude sarcophagen. De stijl is edel en eenvoudig, en de eenige versiersels zijn, dat de deksel met den naam van *Napoleon* van verguld koper is ingelegd, terwijl op de zijden eenen N is ingesneden en zich bevinden hengsels, in den vorm van kroonen. De sleutelplaat is onder eenen gouden ster verborgen. In de lijkkist bevindt zich eene andere van lood, waarvan de deksel getrokken en verguld is, met het volgende inschrift: „*Napoleon, Keizer en Koning*,

gestorven te St. Helena, den 5. Mei 1821. Het doodskleed, vijftien voeten lang en twaalf breed, is van paarsch fluweel, met hermelijn gevoerd, en bezaaid met gouden bijen. In het midden prijkt een geborduurd zilveren kruis met goud afgezet. Elk der slippen is versierd met eenen gekroonden adelaar, schitterend in goud gestikt, omgeven van sterren en laurieren. Een tweede kleed, van zwart fluweel, alleen met een groot zilveren kruis pronkende, zal, gedurende den togt, het eerste bedekken. Alle de priesterlijke versierselen zijn reeds voor de plegtige lijkdienst, zoowel te St. Helena als aan boord van het fregat *la belle Poule*, in gereedheid. In twee zilveren lijkbussen zullen de zilveren vasen worden geplaatst, die het hart en de ingewanden des Keizers bevatten. Het geheel, op eene estrade, van ongeveer acht voeten hoog, rustende, heeft een allermajestueus voorkomen.

— Gisteren avond, tusschen 7 en 8 ure, heeft men hier te Parijs zulke geweldige stortregens gehad, dat de straten in een oogenblik in zoo vele slooten hervormd schenen, en vele werken daardoor vernield, of zwaar beschadigd zijn geworden.

— Woensdag den 24. dezer vertrekt de Prins van *Joinville* naar Toulon. In het begin van de volgende maand zal Z. K. H. de reis naar St. Helena aannemen.

— Het dagblad *le Commerce* berigt, dat de Heer legatieraad *Rochussen* den Koning der Nederlanden zou hebben overgehaald, om zich voor het oogenblik te vergenoegen met het opheffen, van onze zijde, van het verbod tot invoer van het katoen aan de landzijde; dat Holland de opheffing van dat verbod insgelijks voor zijne langs den Rijn in Frankrijk in te voeren suiker, koffij en specerijen had verlangd, doch dat de Heer *Thiers* daartegen had doen opmerken, dat hij ten dien opzigte het gevoelen van al de gedeputeerden uit de kustdepartementen tegen zich zoude hebben, en dat het reeds veel was, dat men, voor den invoer der katoen, de Rijngrens met de zeegrens gelijk stelde.

— Te Straatsburg is eergisteren het standbeeld, ter eere van den republikeinschen Generaal *Kleber*, die vooraf bij den krijgstogt naar Egypte grooten roem heeft verworven, en aldaar den dood gevonden, met plegtigheid ingewijd. Eene van alle kanten zamengevloeide menigte was daarbij tegenwoordig, hoewel de rust op geenerlei wijze is gestoord. De uitvoering van dit standbeeld, hetwelk door den Heer *Grass* is vervaardigd, wordt zeer geroemd.

— Te Algiers liep een gerucht, dat het den Maarschalk *Valée* gelukt was om de Arabieren tot het leveren van een geregelden veldslag te dwingen, waarbij de infanterie van den Emir geheel vernietigd was en zijne ruiterij door het schrootvuur beduidende verliezen geleden had.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20. Junij. Naar men verneemt heeft het stedelijk bestuur dezer residentie, uit hoofde van plaatselijke en andere gewigtige redenen, besloten, voortaan de om de twee jaren gehouden wordende Tentoonstellingen niet meer, zoo als tot hiertoe gebruikelijk is geweest, in de maand September, maar in de maand Mei, te doen plaats hebben. Wat de aanstaande Tentoonstelling betreft, zullen de bijdragen daartoe voor half April 1841 aan de commissie moeten worden ingezonden.

— Volgens berigten uit Alexandrie is Z. K. H. Prins *Frederik Hendrik* der Nederlanden met Zr. Ms. fregat *de Rhyn* den 26. Mei des avonds in goeden welstand aldaar aangekomen.

— Naar men verneemt zal den 9. Julij aanstaande, de in der tijd te Rotterdam zoo veel gerucht gemaakt hebbende *Jan Dufour* (Alias Jan van 't Roer) voor het Provinciaal Geregtshof alhier teregt staan. Deze heeft, tijdens hij te Rotterdam in het huis van arrest zat, eene muis gevangen, die hij tot die hoogte van tamheid heeft gekregen, dat zij zich geheel en al zijner leiding heeft overgegeven, op zijne stem bij hem kwam, uit zijne hand at, enz., en hetgeen hem dus die naargeestige tijdverveling deed verdrijven, zoo zeer het kenmerkend eigendom van den in den kerker achter slot en sleutel zuchtenden booswicht.

ROTTERDAM, den 22. Junij. Een onzer stadgenooten, de Heer *D. van den Bosch*, hoofdmachinist der Koninklijke Marine, heeft dezer dagen octrooi gevraagd op eene uitvinding, welke aan stoommachinen, door middel van eene bijzondere soort van zuigers, nagenoeg een derde deel meer kracht moet geven zonder meer plaats of sterker gespannen stoom te behoeven; ook om stoomketels daar te stellen, die niet alleen minder aan brandstof zullen kosten; maar ook kleiner en ligter zijn, een en ander moet mede op locomotiven toepasselijk wezen!

— Met brieven van Londen van gisteren heeft men het berigt dat *Courvoisier*, de bediende van lord *William Russell*, door de gezworenen schuldig verklaard is aan den moord aan dezen zijnen meester gepleegd en ter dood veroordeeld is geworden. Nadat de sententie uitgesproken en de gecondemneerde naar de gevangenis terug gebragt was, heeft hij eene volledige belijdenis van zijne schuld afgelegd.

UTRECHT, den 21. Junij. Met genoegen vernemen wij, dat H. K. en K. Hoogheid Mevrouw de Prinses *van Oranje*, welke in het afgeloopen jaar de bescherming der *Maatschappij van Weldadigheid* binnen deze stad wel op zich heeft willen nemen, thans wederom in antwoord op het aan H. D. ingezonden verslag dier inrigting over 1839, aan deszelfs bestuur goedgunstig heeft doen toekomen eene gift van *een honderd en vyftig gulden.*

— Sommige dagbladen hebben onlangs het publiek herinnerd de voorspelling van den Hoogduitschen profeet *Adam Muller*, die vóór 1813 reeds voorzegd had, dat de onlangs overleden Koning van Pruissen, *Napoleon* zou overwinnen en overleven, maar sterven in hetzelfde jaar, dat *Napoleons* asch wierd geroerd.

Mengelingen.

EENZIJDIGHEID.

De mensch, het leven, de staatkunde, de gezelligheid, de liefde, alles is thans eenzijdig. De mensch zelve is eenzijdig, het eenzijdigste schepsel; *Adam* zelve was eenzijdig; hij had slechts ééne goede zijde; de andere zijde uit welke de vrouw geschapen werd, was niet de beste. *Eva* had ook slechts ééne goede zijde, » de snoepzucht", want als zij niet van den lieven appel gegeten had, waren wij nog allen in den lieven natuurstaat, in den aardigen veestaat. *Adams* wederhelft, (want in het paradijs was de vrouw in der daad nog 's mans wederhelft, terwijl onze tegenwoordige vrouwen naauwelijks wederachtens of wederzestienden zijn) gaf hem eene halve appel en de eerst bestaande Rijksappel was ook terstond een twistappel. Ach! er is geene goede beet aan, een vorst te zijn! en zelfs *Adam*, die nog niets te regeren had, dan vee, die zich dus goed eenen » zelfbeheerscher" konde noemen, ook *Adam* de eerste werkelijke Vorst, » bij de gratie Gods", was een ongelukkig regent; ofschoon zijne civiele lijst echter zeer aanzienlijk was; want alles in zijn rijk behoorde hem, eene eenige appelboom uitgezonderd.

Hoe gelukkig had *Adam* kunnen zijn, als hij deze eene zijde niet bezeten hadde! hij had zijne schapen kunnen scheren tot aan den jongsten dag. Schapen toch zijn voortreffelijke onderdanen; al scheert men ze ook tot op de huid; de wol groeit wederom aan! en ach! de schaapkoppen zijn de gelukkigste, want zij zitten altijd in de wol!

Het toonbeeld echter van de allerbeste onderdanen, het ideaal van eenen onderdaan is, het kameel; want dit is het eenige dier, dat nog nederknielt, als men het nieuwe lasten opladen wil. — Welke heerlijke onderdanen zijn niet de visschen? Zij gaan eeuwig in het net, ja zij bloeden dikwijls aan den angel, en evenwel vallen hun nooit de schubben van de oogen. De vogels zijn ook uitmuntende onderdanen; men kan ze met damp verdooven en vangen. En zulk een volk moest *Adam* verliezen, ter wille eener vrouw. Is dat niet eene ongelukkige eenzijdigheid?

De mensch, de man, de vrouw, met alle hunne daden en gevoelens, hoe eenzijdig zijn zij niet? Men zegt wel is waar: » elk ding heeft twee zijden;" maar de mensch is geen ding, de mensch is een onding, met uitzondering mijner lezers, hetwelk van zelve spreekt. —

Het menschelijke hart is het eenzijdigste ding der wereld: het klopt altijd luide in verheft zich hoog in den boezem, wanneer het, van eene regtvaardige zaak doordrongen is; het diende echter te weten, dat, hoe regtvaardiger men is, men er des te minder zich op verheffen moest. Waar het om goed en bloed te doen is, daar klopt het hart; hoe eenzijdig! als bloed moed maakt, moed overmoed maakt, en dat, waar overmoed is, geen hart in den boezem slaat. Waarvoor slaat het hart in den boezem? Voor het meest alledaagsche in het leven. Want het leven offert men aan de vriendschap op, de vriendschap aan de liefde, de liefde aan de eer, de eer aan de eigenliefde, en de eigenliefde alleen aan — de honger; en daarvoor slaat dan ten slotte elk menschelijk hart; hoe akelig eenzijdig! —

Wenscht men aan de eene zijde rust aan de menschen, dan schreeuwen de menschen aan de andere zijde: werk. — Wil men aan de eene eendragt maken, dan komen aan de andere zijde de advokaten en vragen schadevergoeding. Tevergeefs verwijst men hun op: » het scheidings-proces" van kalk en alcohol; op *Kotzebue's* » Huisselijke twist", op den » strijd der Elementen" en op de eeuwige strijd tusschen domheid en verstand. —

Hoe eenzijdig is de mensch in de liefde jegens zijne medemenschen! Hij begint den mensch te beminnen, als deze opgehouden heeft te leven. De mensch kan den mensch en de zon, slechts als zij ondergaan en van hem scheiden, vriendelijk en open in het gezigt zien en aanschouwen; bij dag en als zij bij hem vertoeven, ziet hij in beide slechts de vlekken. De mensch en de zon schijnen ons juist op het midden van hunnen loop, als zij in het volste, rijkste licht staan, het allerkleinst toe! Slechts als onze medemensch beide oogen toedrukt, drukken wij een oog toe; slechts als voor hem de laatste kuil gegraven wordt, graven wij hem geene kuil meer, en ons hart slaat niet eerder voor hem, dan nadat het zijne niet meer slaat.

Hoe eenzijdig is zelf niet het eenzijdigste ding der wereld, de mode? Aan velen zijden trekt men alle dag een nieuw kleed, dus eenen nieuwen mensch, aan, maar nooit trekt men den ouden uit. Aan de eene zijde draagt men nog alles even zoo als voor vijftig jaren. — De geldschrapers dragen nog altijd den neus om hoog, de Jezuiten nog altijd den rug krom, de gekken draagt men nog altijd op de handen, de huichelarij op de tong en de valschheid in het hart. — De verzoeken draagt men voor, de haat en wraak draagt men toe, en den mantel draagt men op beide schouders. Maar niet alleen, in dat wat men draagt, is het nog de oude eenzijdige mode, maar ook in dat, wat men niet draagt. Men draagt nog altijd er niet toe bij, om de ongelukkigen te hulp te komen, men draagt nog altijd geen hart in het lijf en geen geweten in den boezem, men draagt nog altijd geen kleingeld bij zich, als men den armen iets geven zal, en de redelijkheid draagt nog altijd geene vreugde weg. Is dat niet dezelfde oude mode, — eenzijdigheid.

Wenscht men aan de eene zijde alle menschen gezondheid toe, dan zeggen aan de andere zijde de geneesheeren: dat is een booswicht. Men moest dus den geneesheeren andere ziekten geven, b. v. de Tetanus van het Ministerie, de Cholera morbus der Renten, de sterke phantasie der jonge Romanschrijvers, de koortsparoxismus der Enthusiastici, de tering van het Nationaal Tooneel, de galziekte van sommige Recensenten, enz.

In de jonge wereld is de mode ook nog met hare oude eenzijdigheid. De meisjes koopen nog den band van het kleed vaster als den band der liefde; zij dragen meer de veelkleurige écharpe der mode als den eenvoudigen gordel der bekoorlijkheid; zij sluijeren meer het gezigt als hare gedachten en zij komen meer dikwijls onder den hoed, maar zelden onder de muts.

Onze mannen maken op de eene zijde een veelvoudig toilet, en aan de andere zijde een eenvoudig gezigt; zij zien hierop, dat de das, maar niet dat het hart op de regte plaats zit; zij zien meer op eene fijne rok als op fijne zeden, en zij gelooven dat, als hun kleed maar goed gesneden is, zij zelve noch gehouwen noch gesneden behoeven te zijn. —

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 24. Junij. Sedert den 22. dezer, zijn hier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Euphrosine, D. Bradbering, met raapzaad; *Carl*, J. C. N ters; *Alexandrine*, N. Permier; *Pauline*, E. Dade, alle d met lijnzaad; *Frederika*, H. Niemann, met houtwaren; alle t van Riga; *Louise*, B. H. Rickels, van Memel, met gar *Hendrik*, P. N. Permien, van Pillau, met rogge; *Elisa*, Fertig, van Amsterdam, met stukgoederen.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.